

Slávik a ruža

Dara Rolins

1. Bol jeden kaštieľ na konci sveta.
Dnes už vám nepoviem, kde presne stál.
A v jeden večer na sklonku leta
v ružovej záhrade začínal bál.
2. Kvietky si oči umyli rosou,
aby sa páčili, keď príde kráľ.
A keď si už štrngli Mesiačik s nocou,
tíško si nôtili, nech žije bál.
3. Každý sa bavil, šantil a skákal,
keď vtáčí orchester do tanca hral.
Len v kúte tmavom slávik sám plakal
za malou ružičkou, ktorú rád mal.
4. Ružička moja, prečo ma trápiš,
keď ti chcem zaspievať, keď ti chcem hrať?
Lupienok daj mi, skôr, než ho stratíš,
budem ťa polievať, veď ja ťa rád.
5. Ružička biela vybehla z poľa
a v kúte dvorany ostala stáť.
Aj kvietok cíti, keď láska volá
a keď ho poleješ, odkvitne rád.
6. Netušil nikto, čo sa tu stane,
jediným svedkom bol mesačný spln.
Zabudla ruža na ostré dlane
a malé srdiečko prepichol trň.
7. Keď ráno kvietky išli späť domov,
našli spať slávika svoj večný sen.
Plakali všetky nad jeho hrobom,
na ktorom rozkvitol ružový ker.